

DZIENNIK DLA WSZYSTKICH

I ANONSOWY.

PRZEDPŁATA:

W Warszawie: Na prowincyi
 Kwartał. kop. 35 I w Cesarstwie:
 Kwartał. rs. 1.05
 Półroc. „ 2.10 Półroc. „ 3.60
 Rocznie „ 4.20 Rocznie „ 7.20
 Za odosłanie do domu dopłaca się
 kop. 5 miesięcznie.

Numer pojedynczy kop 3.

Wschód słońca o g. 8 m. 41
 Zachód słońca o g. 8 m. 28

Długość dnia g. 16 m. 41
 Ubytek dnia g. — m. 1

Sroda 26 Czerwca

Adres Redakcyi: Mazowiecka 11.
 Telefonu Redakcyi Nr. 122.

Rękopismów nadsyłanych do Redakcyi nie zwraca się.
 Ogłoszenia i prenumerata przyjmuje się w kantorze
 Dziennika Dla Wszystkich od 9 r. do 7 w., w Nie-
 dziela i Święta od 10 r. do 1 po południu.

KALENDARZ:

Św.
 Jana i Pawła M.
 Czwartek Władysława K. W.
 Piątek Leona H. P. W.
 Sobota Piotra i Pawła
 Niedziela Lucyny M.
 Poniedziałek Teodoryka Kap.
 Wtorek Nawiedzenie NMP.

Ogłoszenia przyjmują się w
 Kantorze Administracji Dziennika
 Dla Wszystkich i w Agencji Ogło-
 szeń Bajohman & Frencler

Za wiersz jeden drobny pi-
 sma lub jego miejsce, pierwszy raz
 k. 8, a następnym razem k. 6. Małe
 ogłoszenia za jeden wiersz po
 k. 1 i pół. Reklamy po 12 k.
 za wiersz. Nekrologia po k. 12
 za wiersz

Od Redakcyi.

Przypominamy, że „Dziennik
 Dla Wszystkich” w przyszłym
 kwartale r. b. wychodzić będzie pod
 tą samą co dotychczas redakcją i na
 dotychczasowych warunkach.

Przedpłata wynosi:

W Warszawie:

rocznie . . . rs. 4 kop. 20
 półrocznie . . . rs. 2 kop. 10
 kwartalnie . . . „ 1 „ 05
 miesięcznie . . . „ — „ 35

Za odosłanie do domu dopłaca się
 miesięcznie 5 kop.

Na prowincyi i w Cesarstwie:

rocznie . . . rs. 7 kop. 20
 półrocznie . . . „ 3 „ 60
 kwartalnie . . . „ 1 „ 80

wraz z opakowaniem i przesyłką pocztową.

Dla uniknięcia zwłoki w otrzymywaniu gazety, upraszamy o wczesne nadsyłanie prenumeraty, najlepiej bezpośrednio pod adresem redakcyi: ul. Mazowiecka nr. 11 w Warszawie.

Wiadomości Kościelne.

Jutro jako w oktawę uroczystości Bożego Ciała, we wszystkich tutejszych kościołach, odbywać się będą solenne nabożeństwa z procesjami.

Procesye do ołtarzy przybranych na ulicach wyjdą z kościołów: Pokarmelickiego na Lesznie, Potrynitarzkiego na Solcu i Panny Maryi na Nowem Miściecie.

Jutro w kościele św. Kazimierza (pamięć Sakramentek) na Nowem Miściecie, konkluzya tygodniowego odpustu Bożego Ciała, odbywać się będzie z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, kazaniem i procesjami.

Jutro o 9-jej rano, w kościele Archikatedralnym św. Jana, odprawi się solenna wotywa.

Ogłoszenie Cesarzkie.

Osobliwa stała się rzecz.
 Cesarz austriacki Franciszek-Józef wygłosił ogłoszenie do delegacji, a pierwsze wiadomości telegraficzne w tej minucie rozniosły wieść, że brzmi ono bardzo ostro dla Serbii, że daje jej bardzo surowe przestrogi, tak, że jak się wyraziły niektóre pisma zagraniczne, słowa cesarskie zapowiadają rozpoczęcie nie-

bawem poważnej kampanii politycznej. Wrażenie tych alarmów było wielkie, bo zwykle ogłoszenia monarsze brzmią bardzo optymistycznie i nie przedstawiają żadnych wyraźniejszych dla polityki wskazówek.

I oto postrach rozgłoszony przez depesze telegraficzne, okazał się najwstrętniejszym fałszem.

Jak widać z całkowitego tekstu mojej przytoczonej poniżej, cesarz austriacki, jakby, w obec niepokojących stosunków Serbii z Austro-Węgrami, pragnie usmierzyć obawy, gdyż zapewnienia o oświadczeniu regencji serbskiej, życzącej sobie nadal utrzymać przyjaźń z Austrią.

Owa groźba i owa surowe przestrogi sprawdzają się tylko do wyrzeczenia monarchy, iż tuż sobie, że roztropność i patriotyzm serbów uchronią ich kraj od groźnych ewentualności.

Ależ takie wyrażenia już się napotykały nie w jednym ogłoszeniu monarszym i nie nadawano im nigdy takiego znaczenia.

Więcej natomiast zasługuje na uwagę wzmianka o Bulgarii i wychwalanie w niej obecnego stanu rzeczy.

Ponieważ zaś mowa wspomina o Bulgarii, zaraz bezpośrednio po Serbii, mogłoby się wydawać bardzo prawdopodobnym, że zestawienie to nie jest bynaj-

mniej przypadkowym, ale i owszem tendencyjnie uczynione, ażeby Serbom pokazać, że jakkolwiek Bulgarya kieruje się innymi dążnościami i wpływami, nie temi do jakich oni lgną teraz, to przeciwko panuje w niej porządek i spokój.

Te słowa dają niewątpliwie dużo do myślenia, chociaż znowu zbyt pochopnie przypuszczają dzienniki zagraniczne, aby miały zwiastować nowy zwrot polityki Austrii w stronę Bulgarii i zajęcia się czynne jej losami.

Oto ogłoszenie cesarza Franciszka-Józefa w dosłownym brzmieniu:

„Przyjmuję ze szczerem zadowoleniem wyrazy wiernego przywiązania, o którym mam apewniacie i ze wzruszeniem wspominam o licznych ze strony wszystkich ludów monarchii objawach niezachwianej wierności i współczucia dla mnie, dla cesarzowej i domu mego, które nam w głębokim smutku naszym tyle pociechy i pokrzepienia przyniosły.

Ani w stosunkach naszych z obcymi mocarstwami, ani w ogólnym kierunku naszej polityki zagranicznej, zmiany żadne miejsca nie miały. W zupełnej zgodzie ze sprzymierzeńcami naszymi, starał się rząd mój niepewnemu wciąż położeniu Europy pokojowy nadać obrót i obstaruje przy nadziei, że nam i nadal dobrodziejstwa pokoju będą mogły

kom... To chyba nie trudno będzie zrobić?...

XLIII.

— Bardzo łatwo proszę pana—odpowiedział majster—doskonale zrozumiałem o co chodzi i mogę panu zaproponować pewien system, wynaleziony przez znajomego mi ślusarza. Nie będzie można otworzyć okiennic nawet z wewnątrz, nie znając tego systemu. — Każę przygotować takie zamki temu ślusarzowi. Co do krat będą podwójne i z silnego żelaza...—A więcej co?...

Jakób wskazał na drzwi od kuchni.
 — Chciałbym także, aby te drzwi cienkie zastąpić dębami, z mocnym okuciem żelaznym, aby nie można ich było wysadzić... — Mam zamiar, umieścić tu na czas mojej nieobecności srebra i inne drogie przedmioty, a wiedząc, że będą dobrze zabezpieczone, będę miał głowę spokojną.

— Ma pan słuszność!... ostrożność jest nieodzowną... Tyle jest złych ludzi na świecie, że nie można nie być ostrożnym. Zrobimy drzwi bardzo grube, ze sztabami i okuciami żelaznymi... prawdziwe drzwi więzienia, zamek damy taki sam jak przy okiennicach.

Majster zapisał sobie notatkę w książeczce i zapytał:

— A co jeszcze proszę pana?...
 — Tutaj już wszystko—mówił Jakób, przechodząc do kuchni, a tutaj przy oknach, dasz pan takie same okucia i zamknięcia jak u tamtych.

— Bardzo dobrze proszę pana, a drzwi?...

— Mogą pozostać te same. — Nic tu nie będzie tak bardzo ponętnego dla złodziei.

Weszli do spiżarni w którą było jedno tylko okno.

— Tu myślę umieścić skrzynię z kosztownościami — mówił dalej Jakób, trzeba więc zamurować okno. — Dasz pan drzwi dębowe z mocnym okuciem i zamkiem sekretnym, z tej strony wmurowiesz kółko żelazne, do którego będę mógł przyczepić łańcuch od kufra.

Majster mularski słuchał dyspozycji doktora z uwagą i zdziwieniem.

Roboty te były rzeczywiście dziwne. Ten zbytek ostrożności był jakiś oryginalny.

Pascal przypatrywał się cały czas mularzowi i spostrzegł jego zdziwienie. Nie chciał aby tenże mógł powziąć najmniejsze podejrzenie, pochylił się i korzystając z chwili, że Jakób się odwrócił, szepnął mu do ucha.

— Nie dziw się pan niczemu... doktor jest trochę maniakiem... W New-Yorku stał się ofiarą znacznej kradzieży i boi się oddać własnego cienia...

— Tak? — pomyślał sobie mularz i uśmiechnął się — teraz już pojmuje obawę właściciela Petit-Castel.

— Bardzo dobrze! bardzo dobrze!... proszę pana, wszystko się zrobi podług pańskiego żądania...

— Pójdźmy teraz na parter...

Weszli na kilka schodków i Jakób udał się do pokoju, obok sali jadalnej...

Chcę panu pokazać dwoje drzwi, tak cienkich, że można na zewnątrz wszystko słyszeć co się mówi w pokoju, chociażbym temu zapobiedz i wstawić inne, silniejsze...

— Drzwi także zrobić i obsadzić, ale potrzeba będzie tapicera do poprawienia obicia...

— A nie znalazł by się tutaj jaki?...

— Nie panie...

— To go pan sprowadź z Paryża... Drzwi powinny być zaopatrzone w podwójne zasuwki bezpieczeństwa...

— Dobrze proszę pana...

— Teraz inna rzecz jeszcze — ciągnął Jakób wskazując jedną ze ścian w pokoju dla służby. — Życzę sobie, ażebyś pan kazał wybić w tym murze otwór

Czerwony Testament.

POWIEŚĆ

Ksawerego de Montepin.

TOM II.

(Ciąg dalszy.)

— Ja proszę pana wyjeżdżam na pewien czas—mówił Jakób—a mam tu w willi rzeczy znacznej wartości, jak nakrycia stołowe, bielizna i inne cenne przedmioty...—Wiem, że bandy złoczyńców napadają często na domy niezamieszkałe i nie życzył bym sobie wcale, żeby z przyczyny zaniedbania ostrożności, okradziono mnie ze szczerem... Oto okna wychodzące do parku są wprawdzie zakratowane, ale dość przepiłować jedną kratę, aby mieć wejście swobodne.

— Cóż pan zatem sobie życzy?—zapytał majster mularski.

— Chcę najprzód, ażeby kraty były daleko grubsze i okiennice od środka takie, któreby oparły się wszelkim ata-

być zapewnione, pomimo nieustające wszędy wzmaganie się zbrojności, które i nas do tego zniewała, abyśmy w doskonałemu sił naszych wojskowych nie ustawali.

Przez pożałowania godne zrzeczenie się przez króla Milana tronu serbskiego, przeszła na czas małoletności króla Aleksandra, władza kraju w ręce regencyj, od której formalnie otrzymałem upewnienie, że przyjacielskie z Austryą-Węgrami obcowanie i nadal utrzymywanie pragnie. Pełnym będąc uczuć życzliwych dla sąsiedniego królestwa, pragnę tego i ja, i tuszę sobie, że roztropność i patriotyzm Serbów, uchronią ich kraj od groźnych ewentualności.

W Bulgarii panuje porządek, spokój, i z pociechą godzi się zaświadczyć ciągle postępy, jakie czyni ten kraj mimo trudności swego położenia.

Uwzględniając w zupełności finansowe stosunki monarchii, starał się mój rząd o możliwe ograniczenie kredytów za wojsko stałe i na marynarkę wojenną. W następstwie nadzwyczajnych wymagań, nie podobna zaniechać nateraz dalszego utrzymania środków ostrożności, na które w roku przeszłym nadzwyczajne kredyty były uchwalone, a dalej i tych także zwłoki nie cierpiących zarządzeń, których wzmoczenie bojowej wojska gotowości koniecznie potrzebuje. Dochody z Hercegowiny i Bośni wystarczą i w tym roku na pokrycie kosztów zarządu tych krajów tym pewniej, że w rozwoju ich ekonomicznym ciągle jest postęp widoczny.

Polecając złożyć się Wam mające przedstawienia doświadczenemu i patriotycznemu ocenieniu Waszemu, liczę na to, że wespręcie mój rząd przez ufności pełne współdziałanie i rad Wam jestem serdecznie."

Kronika polityczna.

Austria. Z Kładna czeskiego alarmujące nadchodzą wieści. Rozruchy wszczęły się tu w czasie procesy Bożego Ciała i zostały wywołane aresztowaniem jednego z górników. Tłum robotników rzucił się na ratusz miejski, dom zarządu kopalni i mieszkanie burmistrza i zaczął niszczyć budynki. Przybyła żandarmeria została przyjęta uderzeniami kamieni, wskutku czego uciekła się do użycia broni palnej. Komisarz obwodu,

baron Vilanyi, który szedł na czele żandarmerii, został ciężko raniony. Dwóch górników padło trupem, kilku odniosło poważne rany. Z Pragi nadeszło wojsko i rozłożyło się wśród miasta obozem. Kładno ma wygląd miasta obleżonego: sklepy zostały pozamykane, mieszkańcy przerażeni, porzucili zajęcia i z niepokojem oczekują wypadków.

Anglia. Na uczcie członków towarzystwa konserwatywnego tutejszej dzielnicy, Wandsworth, sir James Fergusson, podsekretarz stanu dla spraw zagranicznych, wygłosił wieczorem mowę w odpowiedzi na toast ministrów królowej.

"Monarchowie, świadomi krewkości narodów, którymi rządzą", — mówił Fergusson, — „prowadzą dalej politykę rozsądku i ciąglej ostrożności, — unikają powodów obrazy i zaprowadzają na coraz większą skalę środki obronne przeciw możliwym niebezpieczeństwom. Ten stan czujnej gotowości mocarstw, jak z jednej strony powoduje ogromne ciężary i stanowi sam w sobie wielkie niebezpieczeństwo dla rozwoju przemysłu i swobodnej kultury, — tak z drugiej strony tworzy bodaj czy nie jedyną zapórę przeciw zakusom burzliwym i zamachom na pokój europejski. Anglia więcej może, niż którekolwiek inne mocarstwo, pragnie utrzymać pokój powszechny; wszakże z powodu rozległości swych interesów i wpływów *zmuszona jest spieszyć z przygotowaniami* na wszelki wypadek. Obowiązkiem Anglii jest dać jasno do zrozumienia przyjaciółom i współzawodnikom, — bo wrogów otwartych nie ma, — że to, co jej broni najskuteczniej, t. j. jej potęga moralna, opiera się na potęgze materialnej, stojącej w należytych stosunkach do potrzeb cesarstwa."

W dalszym ciągu sir James wykazał doniosłość świeżej pożyczki rządowej na zbudowanie kilku fregat wojennych i uzupełnienie brytańskiej siły morskiej, a uwagi te zakończył wyrażeniem nadziei, iż Anglia będzie mogła wkrótce rozporządzać marynarką, której potęga wyrówna potęgę, nie już dwóch, lecz trzech połączonych sił morskich innych mocarstw.

Turcja. Z Krety nadchodzą wiadomości uspokajające. Ze szczegółowych raportów gubernatora wyspy pokazuje się, iż przesadzono nieco znaczenie ruchu. Wprawdzie w Kydonia i Ra-

mno abieraly się bandy zbrojne, ale wszelkie demonstracje nie miały wybitnie politycznego charakteru. Powstańcom szło raczej o regulowanie poboru podatków, niż o zmianę formy rządu. Rząd turecki odwołał nawet wojska nadzwyczajne, jakie z Syrii na Kretę wysłano celem przywrócenia porządku, widocznie więc wrzenie ustało całkowicie.

Bulgaria. Zarząd miejski w Zofii zaciągnął pożyczkę od jednego z domów bankierskich w Londynie w sumie sześć milionów franków po sześć od sta, z ceną emisyjną po 82 za sto. Pożyczka obrócona być ma na oświetlenie, kanalizację i budowę kąpielowe.

Wystawa ogrodnicza.

W roku przyszłym, po pięcioletniej przerwie, Towarzystwo ogrodnicze urządzi znow w Warszawie ogólną wystawę ogrodniczą.

Program jej jest następujący:

W dziale nauk przyrodniczych i teorii ogrodnictwa:

Konkurs I: Dzieła i wszelkie prace drukowane ogrodnicze, oraz dzieła i prace drukowane przyrodnicze, łączące mające z ogrodnictwem i wydane w ciągu ostatniego pięciolecia od 1885 do 1890 r. Oprócz dzieł treści czysto dogmatycznej, należą tutaj także dzieła i prace fizyograficzne, zawierające materiały naukowe, zostający w związku z rozwojem ogrodnictwa krajowego.

Konkurs II: Zbiory i okazy przyrodnicze, jako to: preparaty mikroskopowe, zieleniki, zbiory deudrologiczne, karpologiczne, bakteriologiczne, zbiory minerałów, skał i gatunków ziemi.

Konkurs III: Nawozy sztuczne w rozmaitych postaciach, z wykazaniem ich składu chemicznego.

Konkurs IV: Spostrzeżenia, dokonane nad wpływem różnych nawozów na hodowlę roślin — a w szczególności drzew owocowych.

Konkurs V: Resultaty badań w postaci okazów, tablic, rysunków, wykazujące wpływ czynników fizycznych i składników chemicznych na życie roślin; tutaj należą:

a) kultura wodna, doświadczenia, dotyczące żywienia się roślin i oddychania;

b) temperatura gruntu pod warstwąmi śniegu różnej grubości;

c) porównawcze badania nad wpływem promieni słońca na grunta, rozmaitej barwy i skład mające;

d) badania nad wymarzaniem roślin, zwłaszcza hodowanych;

e) spostrzeżenia fitoencologiczne.

Konkurs VI: Spostrzeżenia nad krzyżowaniem roślin, zwłaszcza hodowanych; nagrody: dyplomy zasługi, uznania i listy pochwalne.

Konkurs VII: Zbiory uszkodników zwierzęcych i okazy chorób roślinnych, systematycznie przedstawione; sposoby niszczenia uszkodników; nagrody: dyplomy zasługi, uznania i listy pochwalne.

Konkurs VIII: Zbiory zwierząt pożytecznych dla ogrodnictwa, systematycznie ułożone; nagrody jak przy poprzednim konkursie.

W dziale kwiaciarstwa:

Plany parków i rysunki roślin, kwiatów i owoców.

Rośliny ozdobne: a) szklarniane, b) hodowane w pokoju, c) rośliny ozdobne gruntowe, d) kwiaty i owoce ozdobne cięte, e) bukiety, wiązanki i inne ozdoby z kwiatów, f) konkurs na nasiona kwiatów.

W dziale warzywnictwa:

Konkurs I: Dla ogrodników i amatorów: ogólny zbiór warzyw i innych roślin użytecznych, zasługujących na jak największe rozpowszechnienie w kraju.

II Dla ogrodników: ogólny zbiór warzyw, przez nich na większych przetrzeżeniach uprawianych.

III Dla amatorów: ogólny zbiór warzyw.

IV Nowe, nieznanne jeszcze odmiany warzyw, wytworzone przez wystawcę.

V Okazy warzyw, przez wystawców wprowadzone do kraju z zagranicy od ostatniej wystawy ogólnej w Warszawie r. 1885.

VI Cebule, VII rośliny kapuściane, VIII rośliny korzeniowe, IX warzywa owocowe, X rośliny strączkowe, XI rośliny sałatowe, XII pieczarki, XIII zbiór roślin ogrodowych, XIV rośliny lekarskie i miododajne, XV warzywa konserwowane, suszone i prasowane, XVI ogół nasion roślin olejnych, lekarskich i miododajnych, przez wystawców w kraju hodowanych, XVII nasiona warzyw.

na dwa centymetry i przeprowadzić tubę żelazną do pokoju jadalnego. — Czy zrozumiał pan o co chodzi?... — Doskonale.

— No to wszystko.

— Na pierwszym piętrze niema nic do zrobienia?

— Nie. — Tam pokoje szczelnie się zamykają... okna mają okiennice, a zresztą będą tam tylko meble i duże sztuki nie łatwe do wyniesienia...

— Na kiedy ma być to wszystko skończone?... zapytał majster.

— Daje panu ośm dni czasu.

— Wystarczy. — Jutro zaraz przyślę robotników i przyprowadzę stolarza oraz ślusarza, którzy będą musieli wykonać większą część robót...

— Ma się rozumieć, że pan obejmuję wszystko... Stolarze, ślusarze i tapicerzy pracować będą na pański rachunek... Ja chcę mieć do czynienia z jedną tylko osobą...

— Rozumiem proszę pana...

— Pozostaje mi zatem zrobić panu jedno jeszcze zastrzeżenie.

— Jakże?... —

— Dałem panu dowód zaufania, opowiadając mu co się będzie znajdować w suterynach, i nie ukrywałem wcale, że będą tam rzeczy kosztowne... Proszę

pana, abys nikomu o tem nie wspominał...

— Może pan być zupełnie spokojny... nie mieszam się w nie swoje rzeczy.

— Liczę na pańskie słowo.

Jakób wyjął z kieszeni pugilares.

Wyjął trzy bilety po tysiąc franków i podał je przedsiębiorcy.

— Racz pan, proszę, przyjąć to na rachunek.

— Trzy tysiące franków! — wykrzyknął majster mularski. Ależ panie, rachunek jaki panu podam, nie dosięgnie zapewne tej sumy...

— Jeżeli tak, to tem lepiej dla pana... To co pozostanie, będzie czystym zyskiem twoim.

Majster wziął pieniądze.

— Dziękuję panu — rzekł, pański sposób postępowania dodaje zachęty do pracy...

Wyszedłszy zaś z willi mówił do siebie:

— Widocznie, że to maniak, a nawet wariat, ale łagodny...

Pozostawszy sam z Jakóblem, Pascal wcale nawet nie pytał się o przyczynę robót zarządzonych.

Zrozumiał wszystko, albo raczej odgadł odrazu wszystko.

Nazajutrz bardzo wczesnie, przybyła z Creteil młoda dziewczyna, przeznaczona do usług dla Marty.

Była dosyć ładną i bardzo żywą.

Jakób wydał jeszcze kilka rozporządzeń majstrowi mularskiemu, przybyłemu właśnie z robotnikami.

A następnie opuścił Petit-Castel z Pascalem i Angelą, która nie mogła się dosyć nacałować z Martą.

Para alzatczyków, wyjechawszy wczesniej, zagospodarowała się już w swojej stancyi — w pałacu przy ulicy Miromesnil.

Po przybyciu do Paryża, Angela miała zająć się zaraz także swoją przeprowadzką.

Tego samego dnia, Jakób Lagarde, jako doktor Thompson, ubrawszy się starannie i przystrzyższy brodę na sposób angielski, poszedł służyć wizyty sławniejszym profesorom akademii medycznej.

Pascal przez ten czas doglądał tapicerów, a następnie zaopatrzony w dobre wypohany pugilares, poszedł do główniejszych dzienników paryzkich, a żeby pomieścić wzmianki i reklamy, zredagowane bardzo zręcznie, w taki sposób, aby obudzić ciekawość i sympatyę paryżanów dla doktora cudzoziemca,

o którego znakomitym sposobie leczenia cuda opowiadano.

* * *

Rajmundowi dotrzymano obietnicy, dostał polecenie zwiedzenia wszystkich bibliotek rządowych; dostał polecenie, które mu otwierało wszystkie drzwi, które — rzecz dlań niezmiernie ważna, zasłaniało go przed synem.

Zaraz nazajutrz po wycieczce z Pawłem, zajął się przysięgnięciem rozmaitych środków, dających do wykrycia złodziej książek.

Najprzód udał się do Prefektury, gdzie otrzymał upoważnienie do przyjmowania swoich podwładnych, wyłącznie tylko w mieszkaniu na bulwarze świętego Marcina.

Tam miał wydawać im rozkazy, tam przyjmować raporty.

Dobrał sobie ludzi takich, którzy mu byli lepiej znani, dał im instrukcje i wysłał ich nie na ślad, bo nie było żadnego śladu, ale w różne strony.

Mieli się rozpytywać dyskretnie u antykwarjuszy, u księgarzy, szczególnie w tych, którzy handlowali książkami rzadkimi i poszukiwanymi przez amatorów bogatych.

On sam, ubrany przyzwolcie, z wsta-

- W dziale owocarstwa:
 A. Sady i szkółki:
 Konkurs I: Za wielki sad handlowy, założony z odmian owocowych, dobrze dobranych.
 Konkurs II: Za sad średniej wielkości (3 do 6 morgów przestrzeni), założony z odmian owocowych, dobrze dobranych.
 Konkurs III: Dla plebanów, nauczycieli wiejskich i włościan za sad przy probostwie, szkole lub chacie, dobrze założony i utrzymany.
 Konkurs IV: Za największe i najlepiej prowadzone szkółki drzew owocowych.
 V: Za najlepiej prowadzone szkółki handlowe drzew owocowych, prowincjonalne.
 VI: Szkółki drzew owocowych u plebanów, nauczycieli wiejskich i włościan.
 VII: Drzewka owocowe.
 VIII: Za szkółki handlowe dziołków owocowych.
 IX: Modele, rysunki, plany i opisy przechowalni owocowych już funkcjonujących i wypróbowanych.
 B. Owoce, najlepsze ich doboru i wszelkie przerobu owocowe, oraz napoje z owoców.
 W dziale technicznym:
 Konkurs I: Modele lub projekty budowlń ogrodowych w ogólności, oprócz szklarni.
 II: Modele lub projekty szklarni z ogrzewaniem, oświetleniem i wentylacją.
 III: Projekt praktycznego sklepu ogrodniczego.
 IV: Modele ogrodzeń stałych i przenośnych.
 V: Okazy ogrodzeń, kłabów, obstawek do trawników i kwietników.
 VI: Meble ogrodowe.
 VII: Okazy wszelkich ozdób ogrodowych, grotty, sztuczne skały itp.
 VIII: Podkładki do bukietów, przyrządy do robienia bukietów i utrwalania świeżych kwiatów.
 IX: Paliki, etykiety, wiązadła, kubły do roślin, doniczki.
 X: Urządzenia nawodniania i odwadniania ogrodów.
 XI: Narzędzia ogrodnicze nożownicze.
 XII: Narzędzia ogrodnicze do uprawy ziemi.
 XIII: Narzędzia i przyrządy do pod-

lewania i zraszania roślin, do tępienia szkodliwych owadów, grzybków itp.
 XIV: Przyrządy i sprzęty do hodowania i zbierania owoców, do przenoszenia ich i przewożenia.
 XV: Modele przyrządów do suszenia, konserwowania i przerabiania owoców.
 XVI: Okazy do przenoszenia, przewożenia i przechowywania małych i dużych ilości płodów ogrodnich.
 Jako nagrody ustanowiono dyplomy uznania, zasługi, medale złote, wielkie srebrne, srebrne, brązowe, listy pochwalne i nagrody pieniężne.

Z miasta i kraju

* Skwer na rogu Nowego Świata i Alei Jerozolimskiej, z rozporządzenia p. Oberpolicmajstra, od wczoraj otwartym bywa dla publiczności tylko do 9-iej wieczorem.
 * Ruch wywozowy węgla kamiennego krajowego do cesarstwa jest od dni kilku nader ożywiony. Pochodzi to z tego, że dowóz węgla angielskiego morzem na Odesę znacznie się zmniejszył, z powodu podniesienia ceny frachtu wodnego.
 * Układ. Wszystkie spory i wzajemne pretensje p. Lewickiego i ks. Ambrożewicza do Muzeum pszczelniczego, zostały raz na zawsze umorzone. Ostatni układ zawarty przed rejentem Wydziału, zawdzięczyć należy staraniom p. Józefa Szlenkiera, członka sądu handlowego i p. Józefa Keppe, redaktora „Gazety Rzemieślniczej”.
 Ks. Ambrożewicz nadto, aktem drugim, dopełniającym pierwszy, zapewnił Zarządowi Muzeum wynagrodzenie strat jakie przyczynił instytutyci z zatrzymaniu budynków i t. p.
 * Konduktorzy tramwajów otrzymali od swej władzy rozporządzenie, ażeby na żądanie publiczności zatrzymywali wagony w miejscach od istniejących przystanków oddalonych więcej niż na 25 sążni, z wyjątkiem tych ulic, gdzie szyny ułożone są na linii krzywej lub spadzistej. Wagony nie będą mianowicie zatrzymywane na żądanie publiczności, (tylko obok przystanków), w następujących miejscowościach: na Nowym Świecie, od ulicy Wareckiej, do Święto-Krzyżkiej, na Krakowskim-Przedmieściu od ulicy Trębackiej do placu Sa-

skiego i od ulicy Przejazd do Karmelickiej; na Podwalu, na ulicy Wazkiej, na Senatorskiej od sklepu firmy Bardet do kościoła św. Antoniego, na Chłodnej przy rogatkach Wolskich i na Nowym Zjeździe.
 * Na pogorzalców. Dyrektorowie cyrku pp. A. Honcke i Gaberel, zawiadamiają nas, że w dniu 1 lipca w popiedzialek, urządzą przedstawienie z którego całkowity dochód przeznaczony będzie na rzecz biednych pogorzalców Kalusyna.
 Cel tak szlachetny, znajdzie, jak mamy nadzieję, szczerze uznanie i poparcie publiczności.
 * Towarzystwo ogrodnicze. Wczoraj w sali hotelu Europejskiego odbyło się ostatnie przed feryami zebranie miesięczne członków Towarzystwa ogrodniczego.
 Przewodniczący p. Jerzy Aleksandrowicz oznajmił, iż Towarzystwo urządza w roku przyszłym w Warszawie ogólną wystawę ogrodniczą. Program jej podajemy na innem miejscu.
 Na wniosek zarządu zebranie postanowiło wyznaczyć z funduszu Towarzystwa rs. 250 na wysłanie delegata na wystawę paryżką. Delegatem ma być p. Józef Kaczyński.
 Z wiadomości, udzielonych przez p. Szaniara, zaznaczamy, iż za sprawą komitetu opieki nad plantacyami w ciągu wiosny i lata posadzono w Warszawie 1,200 nowych drzewek, 6,000 opaliko wano i przekopano trawniki na przestrzeni 25 morgów.
 Wreszcie, na wniosek d-ra Markiewicza, w zasadzie przyjęto urządzenie na przyszłość zbiorowych wycieczek do różnych miejscowości kraju, pod kierunkiem wytrawnego ogrodnika i botanika.
 Projekt ten w r. b. już spóźniony, napewno urzeczywistniony będzie dopiero w roku przyszłym.
 * Kanalizacja. Jutro o 11-iej rano, zejdzie na ulicę Karową komisya, mająca orzec, czy domy przy tejże ulicy położone, ucierpiały lub nie pod jakimkolwiek względem, z powodu budowy przez ulicę Karową kanału burzowego sposobem tunelowym. Ponieważ przez zarząd budowy kanalizacji były w swoim czasie przedsięwzięte wszelkie możliwe ostrożności w celu zabezpieczenia

całości domów, p. prezydent przypuszcza, że środki te powinny być cel swój osiągnąć. Komisję, o której mowa, składają: przewodniczący budowniczy gubernialny A. Sokolnicki, członkowie: naczelny budowniczy miejski J. Cichocki, budowniczy oddziałowy Loewe, zastępca naczelnego inżyniera kanalizacji A. Grotowski i inżynier Sokal, który prowadził roboty na ulicy Karowej.
 Z rozporządzenia zarządu kanalizacji, od kilku dni został surowo zabroniony wstęp na terytorium stacji filtrów na Koszykach, wszystkim osobom do służby na stacji nienależącym.
 Pragnący dziś zwiedzać te zakłady wodociągowe, powinni na to uzyskiwać specjalne piśmienne pozwolenia w głównem biurze zarządu kanalizacji.
 Wypompowanie wody z kanałów na przestrzeni ulicy Dzikiej trwa wciąż i przeciągnie się do końca bieżącego tygodnia, gdyż pompki ręczne, jakimi posługują się robotnicy, bardzo są niedostateczne dla wydobycia nabiegłej do kanałów, wskutek niedawnej ulewy wody. Wydelegowana ze strony magistratu komisya orzekła, że straty, powstałe przy robotach kanałowych, prowadzonych na Dzikiej, nie przenoszą 500 rs. Wewnętrzne urządzenie kanalizacyjne, jak rusztowania i oszalowanie zostały obecnie przyprowadzone do zupełnego ładu i porządku, a po wypompowaniu wody, zajmą się robotnicy wydobyciem piasku i gliny, znajdujących się we wnętrzach kanałów w spo-rej ilości.
 Energicznie też prowadzone są roboty celem zasypiania olbrzymich wyrw, poczynionych wskutek burzy wprost ulicy Gęsiej jak i placu broni.
 W dniu wczorajszym rozpoczęte zostały roboty kanalizacyjne na linii tam wawowej od rogu ulicy Muranowskiej do Nizkiej, wskutek czego wagony tramwajowe kursować będą po jednym tylko torze.
 Straty wynikłe przy kanalizacji na ulicy Rymarskiej, według orzeczenia komisji wynoszą rs. 200.
 W kanałach przy ulicy Przejazd pękła w wielu miejscach cegła, wskutek czego wzięła konieczność bezwzględnego zastąpienia jej nową.
 * Na... plaskach. Wczoraj pewne kółko familijne zabawiało się na Saskiej Kępie nader ochoczo. Po tańcach, trwa-

żeczka w dziurce od guzika, udał się do zarządzającego biblioteką narodową, ażeby zebrać wiadomości o kradzieży, jakiej padła ofiarą.
 Jednem słowem, Rajmund rozpoczął poszukiwania.
 Jakób pracował nad zjednaniem sobie renowy uczonego.
 Pascal zajmował się rozreklamowaniem doktora i przyszłą instalacją.
 Lagarde, wszędzie, gdzie się tylko przedstawił pod postacią doktora Thompsona, doznawał jak najlepszego przyjęcia.
 Wiemy, że był przyjemnej powierzchowności, miły w rozmowie, że był bardzo w rzeczywistości wykształcony i posiadający wielki talent, popisujący się swoją wiedzą.
 Profesorowie fakultetu przyrzekli mu swoją pomoc w zadaniu, jakie przedsiębrał.
 Rezultaty świetnie się zapowiadały. Na ulicy de Miromesnil wszystko szło również jak najlepiej.
 Roboty i urządzenie pokoi do przyjęcia, czyli oficjalnych, szybko postępowały.
 Angela sprzedawała część mebli z dawnego swego mieszkania, a resztę kasowała poprzemnie do poźni, jakie miała

zajmować na drugiem piętrze, obok mieszkania Marty i Pascala Saunier.
 Przystąpiono do urządzenia laboratorium na pierwszym piętrze, obok mieszkania Jakóba.
 Pascal zacierał ręce.
 — Za ośm dni wszystko będzie gotowe — mówił do Jakóba. — Twój gabinet do konsultacji będzie to coś cudownego! W całym Paryżu rozprawiać będą o nim!
 — Czy pomyślałeś o książkach potrzebnych do biblioteki, jaka powinna stanąć w tym gabinecie?
 — Myślałem o nich, ale nie mogłem się nimi zająć...
 — Dla czego?
 — Dla tego, że co się tyczy medycyny, chirurgii, chemii i innych nauk przyrodzonych, jestem jak tabaka w rogu, nie znam ani dzieł ani autorów... — Ty musisz wybór uczynić.
 — Jeden z moich kolegów z fakultetu paryżkiego, dał mi właśnie adres człowieka, który podejmuje się dostarczyć dzieł potrzebnych, na warunkach bardzo umiarkowanych... — To specjalista w tym rodzaju. — Potrzeba skwapliwie skorzystać z tej usługi, zwłaszcza, że książki u doktora nie powinny wyglądać na nowe... Nie byłoby to efektowne. Można by posadzić właściciela, że nie

czytał ich nigdy!... — Pójdę do tego człowieka i zaraz się z nim ułożę... — Kiedy będziesz mógł ustawić na miejscu kolekcję, jaką zakupię?
 — Kiedy ci się podoba. — Szafy do biblioteki dzisiaj jeszcze będą ustawione...
 — Doskonale!... — Ale à propos... ty znasz dobrze Paryż, powiedz mi więc, gdzie się ulica Guenegand znajduje?
 — Prawie na przeciw Pont Neuf, w stronie ulicy Dauphine... — Kogo u dyabła znasz na tej ulicy?
 — Dotąd nikogo... — tam tylko mieszka zającony mi księgarz... — Pójdę więc do niego...

XLIV.

Pod numerem 9 na ulicy Guenegand na trzeciem piętrze, jednego ze starych poczerwiałych domów, których tyle jeszcze wznosi się w tej części miasta, mieszkał pan Antoni Fauvel, antykwaryusz handlujący książkami, a zarazem światły bardzo bibliofil.
 Był to specjalista znany w Paryżu, lubo więcej miał do czynienia z cudzoziemcami, aniżeli z paryżanami.
 Wiedziano o tem, że łatwo było znaleźć u niego książkę najróżnorodniejszą,

nie dla tego, żeby miał wielkie składy, ale dla tego, że pozostawał w stosunkach ze wszystkimi kolegami dystygowanymi i mniej dystygowanymi, co mu pozwalało zaspokoić bezwzględnie, każde bezwarunkowo żądanie.
 Antoni Fauvel, człowiek mający lat około pięćdziesięciu pięciu, wysoki, chudy, zupełnie prawie łysy, fizyonomię miał ruchliwą, oczki małe ciemne, spojrzenie przenikliwe.
 Mieszkanie, jakie zajmował na trzeciem piętrze, składało się z siedmiu pokoi.
 Cztery z nich za skład służyły.
 Największy, który obrócił na gabinet dla siebie, miał na około półki z książkami, ułożonemi w największym porządku i metodycznie poklasyfikowanemi.
 Na stołach i na podłodze leżały paki poobwiązywane sznurkami.
 We dnie jedno tylko okno z zabrudzonymi szybami, stałe oświetlało ten obszerny pokój, w którym czuć było ów specjalny odór starego papieru, starej skóry i starej farby drukarskiej.
 Wieczorami, jedna lampa przysłonięta abażurem, koncentrowała całe światło na stół z czarnego drzewa, przykryty zielonem sukniem i służący za biurko antykwaryusza.

jących do 1-ej po północy, przychodzi na myśl rozbawionej młodzieży—zjeść kolację na wydnie piaskowej na środku rzeki. Projekt niebawem w czyn się zamienił. Przy pomocy kilku łodzi i przewoźników, ustawiono na piaskach stoły i krzesła, gdzie następnie dowożono potrawy.

* Ferye letnie w Towarzystwie muzycznym rozpoczęły się od dni kilku. Projekt urządzenia wielkiego koncertu na rzecz budowy gmachu własnego, w ogrodzie Frascati, do skutku nie dojdzie. Lutnia rozpocznie ferye 1-go lipca—a przedtem jeszcze, w nadchodzącą sobotę, członkowie jej czynni urządzają wycieczkę na Saską Kępe.

Wyruszą łodziami o 10 tej rano.

* Jeszcze jedną ofiarę losu głównego mamy do zanotowania. Stała się nią właścicielka sklepiku na ul. Wolskiej, pod Nr. 8 Józefa Pawelkiewicza. W przeddzień ciągnięcia zgłosił się do niej Ajzyk Bergman, handlarz mąką i proponował nabyć trzeciej części ćwiartki za 4 rs. gdyż, jak mówił, potrzebuje gwałtem pieniędzy. Pawelkiewicza nie zgodziła się na to, ale zanotowała sobie numer dla pamięci. Nazajutrz, dowiedziawszy o głównej wygranej P. z żalu i rozpacz, rozchorowała się na dobre.

* Do Kijowa wyjechały wczoraj cztery pracownice jednego z większych magazynów damskiej konfekcji w Warszawie, zaangażowane przez p. Dworaka. Pracownicy zapewniona została płaca miesięczna po rs. 60, prócz całkowitego utrzymania.

* Drukarze. W nadchodzącą sobotę odbędzie się w sali posiedzeń magistratu sesja wpisowa, wypisowa i obrachunkowa urzędu starszych zgromadzenia drukarzy.

W niedzielę ubiegłą, jak zwykle przed sesją, odbył się egzamin kandydatów na towarzyszy sztuki drukarskiej vel zecerów.

Kandydatów przesłuchiwało w kancelaryj urzędu starszych przy ulicy Niecałej, w obecności starszego zgromadzenia p. Aleksandra Pajewskiego i członków komitetu. Z liczby 41 kandydatów przesłuchano tylko 30, gdyż reszta nie przedstawiła świadectw z ukończonych szkół.

W stopniach zecerów zatwierdzono

27-in, w stopniach zaś giserów 3-eh kandydatów. Wszyscy przedstawieni zostaną do wypisu na nadchodzącej sesji.

* Następujący uczniowie szkoły technicznej dr. żel. warsz. w. i w. b., ukończyli szkołę sześcioklasową miejską: Edward Bagard, Ignacy Gasperski, Wacław Grotowski, Adolf Hejntze, Władysław Jędrzejewski, Józef Kwiatkowski, Henryk Knauf, Władysław Kozłowski, Jakób Krajewski, Karol Lindner, Aleksander Mańkowski, Bolesław Moranowicz, Zygmunt Moyelo, Lucjan Perzanowski, Kazimierz Pleaszczyński, Stefan Popielawski, Apolinary Stempkowski, Wacław Stefanowski i Stanisław Trzepiński.

* W drugim żeńskim gimnazjum przy ulicy Wilczej patentów dojrzałości wydano 22.

Złote medale otrzymały następujące uczennice: Nowicka Stefaniya, Karasowska Zofija i Kulczycka Marya.

Medale srebrne: Zienkowska Jadwiga, Karasowska Helena i Markowska Anna.

Nagrody w książkach: Wróblewska Zofija, Gadych Izabella i Lewińska Michalina.

Patenty otrzymały następujące uczennice: Augustynowiczówna Marya, Adzikiewiczówna Eugenija, Borkowska Anna, Walterówna Bronisława, Wendorfówna Marya, Wróblewska Zofija, Gadychówna Izabella, Gastermanówna Waleska (imie), Zienkowska Jadwiga, Karasowska Zofija, Karasowska Helena, Karwowska Felicya, Kulczycka Marya, Lewińska Adela, Lewińska Michalina, Nowicka Stefaniya, Podolszczyówna Wanda, Fiodorenko Nadzieja, Tröblichówna Elżbieta, Szatrowska Stefaniya, Szeinkułówna Szaindla i Endelmanówna Paulina.

* Instytut rolniczo leśny w Nowej-Aleksandry ukończyli: Na wydziale agronomicznym: pp. Stanisław Arciszewski, Józef Bańkowski, Olgierd Buguszewski, Stanisław Brzeziński, Maryan Chojnacki, Michał Iwański, Bolesław Ratajczewicz, Rajmund Ratomski, Jan Sawicki, Walens Sagatowski, Dyonizy Słomiński, Antoni Tyszkiewicz. Na wydziale leśnym: Jan Cieszkowski, Antoni Dergiman, Stefan Falkowski, Mikołaj Kalinowski, Michał Kossowski, Mikołaj Lewszikowski, Bronisław Sokółowski, Antoni Ziarkowski, Marcin Ziembicki.

* Świącenia kapłańskie w Kielcach otrzymali w niedzielę następujący alumn: Jan Wójcik, Marcin Bykowski, Marcin Religa, Jan Szczepka, Adolf Zarzycki, Bogumił Bitner, Franciszek Ziętara, Stanisław Markowski, Ignacy Karczmarczyk, Wincenty Karczmarski, Władysław Samulik i Stanisław Kuratowski.

* Posiedzenia cechowe. W dniu wczorajszym o 4-ej po południu, w sali wydziału administracyjnego w magistracie, odbyło się kwartalne posiedzenie urzędu starszych zgromadzenia bednarzy, przewodniczył komisarz urzędu p. Pronaszko.

Posiedzenie, przy udziale 15-tu stowarzyszonych, rozpoczęło odczytaniem sprawozdania rachunkowego. Dochód za kwartał ubiegły wynosił rs. 33 kop. 50, zaś wydatki stanowiły rs. 79 kop. 60. W rubryce wydatków figuruje suma rs. 30, udzielona starszemu i podstarszemu na komorne, oraz rs. 25, użyte na kupno udziału w mającym powstać bazarze rzemieślniczym.

Jeden z obecnych członków wystąpił przeciw udzielaniu funduszu na komorne starszemu i podstarszemu zgromadzenia, ze względu, że ogólne zebranie nie uchwaliło wyznaczania funduszu na podobne cele. Obecni jednak objaśnili, że poprzednie kwartalne posiedzenie urzędu, na którym oponent nie był, postanowiło większością głosów opłacać lokale tak starszego jak i podstarszego zgromadzenia.

Obdarowani, wskutek wszczętej z ich powodu kwestyi, postanowili ofiarowanych im prawnie rs. 30 nie przyjąć i pozostawić je na dobro kasy zgromadzenia. Majątek kasy wynosi obecnie rs. 194 kop. 164. Po odczytaniu sprawozdania — zapisano do właściwych ksiąg cechowych 5 uczniów, zaś na czeladników wyzwolono 4 — a mianowicie pp. Antoniego Kopeć, Jana Cmot, Walentego Soszyńskiego i Nikodema Jaskierskiego. Posiedzenie przeciągnęło się do 6 ej po południu.

— Na posiedzeniu członków zgromadzenia jubilerów, złotników i grawerów, zwołanem przez starszego p. Kaema, było obecnych 20 członków. Z odczytanego sprawozdania dowiedzieliśmy się, że trzech członków zgromadzenia opłaca dobrowolne składki, służące na wsparcia dla wdów i sierot po zmarłych

członkach; reszta uczestników nietylko uchyla się od składek dobrowolnych, ale nawet nie uiszcza wkładów obowiązkowych, wskutek czego suma składek zaległych wynosi rs. 187!... Obecni na posiedzeniu członkowie postanowili wykreślać z grona zgromadzonych tych członków, którzy się od wkładów obowiązkowych uchylają lekkoomyślnie.

Z zapisu w ciągu ubiegłego kwartału 7-u uczni i innych dowodów, wpłynęło do kasy zgromadzenia rs. 77, wydatki wynosiły rs. 148, z tych rs. 80 udzielono na wsparcia a rs. 40 na pogrzeł zmarłego członka. Majątek zgromadzenia wynosi rs. 483, z których rs. 406 znajduje się w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego miejskiego. Listy wyzwolinowe udzielono: p. Mieczysławowi Kuleszy za ładnie cyzelowany kielich kościelny i p. Józefowi Piotrowskiemu za dobrą broszkę złotą.

Ciepła dziś rano o 7-ej stopni 12, wczoraj w południe ciepła stopni 25.

Wypadki z ogniem. Wczoraj około godziny 4 1/4 po południu, przy ulicy Brzozowej pod nr. 22, w łufie kominowym prowadzącym z piekarni, zapaliły się sadze.

Ogień bez dalszych następst, ngasili nadbiegli topornicy z Ratuszowej straży.

— Tegoż dnia około godziny 6-ej po południu przy ulicy Stare Miasto, pod nr. 31 w posesyi p. Strychażewskiego, w jednym z mieszkań drugiego piętra, zapaliła się drewniana ściana.

Na ratunek wezwany oddział straży z ratusza nadbiegł na miejsce wypadku i ogień po rozebraniu części płonących ścian i podłogi ngasil.

Pożar powstał skutkiem zapruszenia ognia przez reperujących piece zdunów.

Zabłąkany. W obrębie cyrkulu jerozolimskiego, zatrzymano zabłąkanego chłopczyka boso, bez nakrycia, ubranego jedynie w bluzkę.

Chłopiec ma około 4 lat, nasywa się Michaś.

Wypadek na kolei. Wczoraj na stacyi Koluski, kolei wiedeńskiej, Michał Strzyżewski, smarownik kolei fabryczno-łódzkiej, przez nadchodzący parowóz został na miejscu zabitym.

Zwłoki S. zabezpieczono na miejscu wypadku do czasu przybycia komisji policyjno-sądowej.

Samobójstwo. Onegdaj właściciel domu za rogatką wojską, Jan Zabłotnicki, pod-

Pełno było na nim papierów, książek i katalogów sprzedaży publicznych.

Staroświecki fotel i cztery wyplatane krzeselka, stanowiły resztę umeblowania.

Gabinet łączył się z drugim mniejszym pokojem, gdzie pomieszczony był warsztat introligatorski.

Widać tam było prasy, narzędzia rozmaite i książki przygotowane do oprawy...

W chwili kiedy przestępujemy próg tego ponurego mieszkania, Antoni Fauvel siedzi przy biurku i pochylony nad starą jakąś książką, przerzuca kartki, przypatrując się bacznie niektórym miejscom przez powiększającą lupę.

Pe drugiej stronie stołu naprzeciw niego stał jakiś mężczyzna, mogący mieć około trzydziestu lat, blade i biednie ubrane, miał przed pasem duży zielony fartuch z napierśnikiem.

Antykwaryusz podniósł głowę.

— Dobrze — odezwał się zamykając książkę i kładąc lupę na biurku, najlepszy ekspert nie poznałby, że pieczęć biblioteki została startą z tych stron... Jesteś bardzo zręcznym pracownikiem Gaudrin... będzie ci to policzonym...

— Jestem ojcem rodziny panie Fauvel—odpowiedział mężczyzna. Ale za grosz nie mam szczęścia... Dwoje dzie-

ci... a żona zawsze chora, przez co i nie zdolna do niczego... Muszę na nich pracować, a o robotę nie zawsze łatwo...

Antykwaryusz podniósł na mówiącego swoje żywe przenikliwe oczy i odpowiedział:

— Nie zawsze łatwo... O nie... zwłaszcza jeżeli kto wychodzi z więzienia w Gaudrin. Nie każdy by cię chciał przyjąć... Na twoje szczęście, ja nie jestem taki wybredny... Ja się zainteresowałem tobą i będę cię chciał wyciągnąć z nędzy... Dam ci stałej płacy dziesięć franków dziennie, gratyfikacyi dziesięć franków za każdy tom, oczyszczony przez ciebie ze znaków kompromitujących... Czy będziesz zadowolony Gaudrin?

Twarz robotnika zajaśniała radością i wykrzyknął:

— Czy ja będę zadowolony?... ależ panie, to co pan mi ofiarujesz, to po prostu majątek dla mnie!... Nie wiem jak mam podziękować za to?

— Dobrze... dobrze... — przerwał Fauvel. — Wart jesteś tego mój chłopcze, inaczej nie byłbym ci dał tyle!... Teraz muszę ci powtórzyć to co ci już raz powiedziałem... zostałeś moim współnikiem, jesteś zatem tak samo jak ja interesowanym, aby zachowywać o wszystkim jak największą tajemnicę.

— Rozumiesz, że wygadać się to znaczy?... — Rozumiem proszę pana!... — Więc usta wiecznie zamknięte... Do umówionej płacy dodam przy końcu roku porządną gratyfikację, jeżeli mi dochody dopiszą...

Czy dziś potrzebujesz pieniędzy?... — O! bardzo potrzebuję proszę pana.

— Wiele?... — Z jakie sto franków.

Antoni Fauvel wyjął z portmonety pięć sztuk złotych i podał robotnikowi. Ten podziękował, schował je do kieszeni i zapytał.

— Czy dzisiaj będzie jeszcze jakie zmywanie?... — Będzie, odpowiedział antykwaryusz.

— Wstał z fotelu i wziął z pułki dwa dzieła ukryte po za stosem książek.

— Te dwa dzieła, rzekł, pochodzą z Biblioteki narodowej... Na okładce jest kwiat lilii, a na kilku kartkach znajdują się pieczęcie instytncyi... Trzeba to wszystko zmyć, żeby nie zostało ani śladu... To dzieła bardzo rzadkie... Życie ojca Józefa i Czerwony Testament, pamiętniki pana de Leffames... To się może sprzedać bardzo dobrze... Z tego ci się także coś dostanie... obejrzyj robotę.

Fauvel podał obie książki Gaudrinowi, który im się bardzo długo przypatrywał.

— Niepodobnieństwem będzie zniszczyć ślady kwiatu lilii... odezwał się w końcu — chociaż złoto się zdejmie, pozostaną wyciski... trzeba będzie zmienić okładki... Użyję jedną z tych, które mam w rezerwie... Co do pieczęci, to pan wie, że mi się to najzupełniej udaje...

— Zrób jak mówisz... ale pamiętaj, żeby nie było najmniejszego śladu... — Będzie dobrze zrobione.

Gaudrin przerzucił kartki. Nagle zatrzymał się na jednej.

— Czyś pan to zauważył, panie Fauvel? — zapytał.

— Co takiego?... — Znaki porobione czerwonym atramentem, pod pewnymi literami i wyrazami.

— Doprawdy, że nie... — Niech pan patrzy...

I podał antykwaryuszowi otwartą książkę „Czerwonego Testamentu“.

— Patrzajno!.. patrzajno!.. mówił Fauvel, przyglądając się bliżej. — To dziwne i niebezpieczne... Moznaby łatwo poznać książkę po tych znakach... Czeka... zobaczymy później co zrobić... zajmij się tymczasem tą drugą. (Ciąg dalszy nastąpi.)

czas gdy z okazji imienia jego bawiono się ochoczo w pokoju, wyszedł i powiesił się w szewku.

Z. jak się okazało, podlegał obłądowi umysłowemu.

Z tramwaju. Onegdaj po południu na ulicy Przechodniej, Abram Barcholtz wyskakując z tramwaju, upadł na bruk i zranił się boleśnie w głowę. Odwieziono go do domu.

Najeżanie. Na ulicy Marszałkowskiej, woźnica tramwaju nr. 111, najeżał na przechodzącego Jana Frąckiewicza i zranił go w nogę i rękę.

Zastabnięcie. Wczoraj rano na skwerze na Krakowskim Przedmieściu, zauważono jakiegoś człowieka, mocno osłabionego, którego odwieziono do szpitala św. Rocha. Tu, ze znalezionych przy nim papierów, okazało się, że jest to Aleksander Przemysławski.

— Na ulicy Przejazd podniesiono onegdaj wieczorem jakąś kobietę niewiadomego nazwiska, leżącą na chodniku bez przytomności. Chorą odwieziono do szpitala ewangelickiego.

— Na rogu Solca i Ludnej, stójkowy Wrotniak, spotkał jakiegoś chorego człowieka, lat około 50, leżącego na chodniku i odwiózł go do szpitala Dzieciątka Jezus.

Zawalenie się kanału. Wczoraj zrana na ulicy Długiej, na znacznej przestrzeni, zawalił się kanał główny. Miejsce niebezpieczne ogrodzono i o wypadku zawiadomiono inżyniera miasta, p. Grotowskiego.

Kradzieże Marjannie Orazyc, zamieszkałej na Nowej Pradze, w kościele św. Jana, wyciągnięto portmonetkę, w której było 97 rs.

— Mieszkańcom wsi Chylice, gminy Nowa-Iwiczna, Wojciechowi Łapcińskiemu i Łukaszowi Łuszkiewiczowi, skradziono parę koni wartości 140 rs.

* Z Kalisza. (List „Dziennika Dla Wszystkich“). W tutejszem gimnazjum męzkim patenty dojrzałości otrzymali następujący uczniowie: Antoni Bieliński, Włodzimierz Fibich, Wincenty Młynarski, Stefan Mołędziński, Tadeusz Ojrzanowski, Andrzej Pawłow, Maksymilian Pióro, Ludomił Puławski, Stanisław Stanisławski, Hugo Wosz, Teofil Wdziękoński, Izidor Zaks, Wojciech Zychlewicz.

Świadectwa bez języków starożytnych dostali: Chaim Lipski i Władysław Miszałowski.

* Sławuta. (List „Dziennika Dla Wszystkich“).

Jak dotychczas, przyjezdnych na kurację znajduje się nie tak dużo, chociaż lekarze utrzymują, że równie pomyślne lato jak obecne pod względem kuracyjnym jest chyba wyjątkowe.

Gospodarze też mający mieszkania do wynajęcia nie tracą nadziei, że doczekają się pożądaných lokatorów.

Mieszkania dla przyjezdnych zwykle odświeżone są już przy końcu kwietnia, lub na początku maja. Kto nie jest zbyt wymagający, prostota gospodarza jak i jego lokalu, czyni na przyjezdnym miłe wrażenie.

Od paru tygodni, padają dość częste deszcze, kartofle więc i reszta ogrodowizny prezentuje się dobrze.

Trzy tygodnie temu przybył do nas cyrk Sorokina i cieszy się też niezłym powodzeniem. A. W.

* Ostrog gub. Wołyń. (List „Dziennika Dla Wszystkich“).

Mniej więcej prawie zawsze żydzi są przyczyną pożarów, dzięki swej niedbałości i lekceważeniu wszelkich ostrożności. Jak w roku zeszłym w Sławucie, tak obecnie u nas pożar rozpoczął się od samowara; żydówka bowiem dla pośpiechu, węgle zlała naftą — a że susza była oddawna, prztem wiatr silny, domy stare i jeden przy drugim pobudo-

wane, płomień, buchnąwszy z samowara, wnet objął okalającą poleć domów. Narzędzia ogniowe wprawdzie były, ale w jakim stanie! Beczki jak się okazało rozeschły, wody niepodobna w nie było nabrać. Konie znajdowały się o parę wiorst na pastwisku, biegaj więc, łapaj, trzymaj — a tu ogień wciąż chłonie i chłonie. Co było krzyku i balasu prztem, a jak nie wiele sensu w tem wszystkim! .. Nic też dziwnego, że prace całych pokoleń ogień zmienił w garść popiołu. Dość chyba powiedzieć, że spaliło się 480 domów, 600 sklepów, 2 cerkwie, gimnazjum, więzienie, 2 apteki na kościele dach i kopuła. Dzięki przeczności niektórych z ludzi, którzy dopiero po wyjściu procesyji z kościoła na cmentarz powiedzieli, że miasto gore, obeszło się w świątyni bez wypadku, jaki łatwo wywołać mogłaby panika.

W kościele od pożaru sklepienie się zarysowało, wszystko wewnątrz od dymu poczerniało.

Świątynia, jako uszkodzona, została zapieczetowana, nabożeństwo zaś pozwolono odprawiać w kaplicy na cmentarzu.

Wogóle straty, wynikłe wskutek pożaru, obliczają w Ostrogu na parę milionów rubli.

Nazajutrz po pożarze lunął okropny deszcz, strugi wody z góry pędziły przez łąkę do rzeki Horynia, zabierając resztę uratowanych rupieci biedakom, którzy naprędce skleicili sobie nad rzeką szalasy, sądząc, że tu mają chyba bezpieczeństwo zupełnie.

Z różnych stron.

× Wystawa wojskowa. W dniu 18 czerwca, jako w rocznicę bitwy pod Waterloo, otwarto w Edynburgu wystawę wojskową i marynarki, wielce interesującą. Dwa oddziały wystawy przedstawiają sposób prowadzenia wojny od czasów najdawniejszych aż do roku 1745. Trzeci oddział przedstawia wyłączenie uzbrojenie armii angielskiej w porządku chronologicznym, od czasu jej powstania aż do roku bieżącego. Prócz tego urządzono tam bogatą wystawę orderów i medalów, wiele pięknych obrazów przedstawiających bitwy, oraz portrety wybitniejszych generałów i admirałów. Są tam także szkice wojskowe, historyczne akta i depesze, tudzież pamiątki wojskowe z różnych czasów.

× Ulepszenia. Francuski minister wojny w sprawozdaniu swem ze stanu sanitarnego w armii, przedstawionem Carnotowi, zwraca uwagę na znaczne reformy, jakie w ostatnich latach dla zdrowia żołnierzy poczyniono w koszarach. Przedewszystkiem, ponieważ przekonano się, że szerzył się tam tyfus z powodu braku dobrej wody, zaprowadzono filtry już w 24 koszarach, jakoteż różne urządzenia dezynfekcyjne. Skutkiem tego śmiertelność w armii znacznie się zmniejszyła. W r. 1870 na 1000 żołnierzy umierało corocznie 12, obecnie zaś tylko 8. W r. 1875 chorowało na tyfus 140,648 żołnierzy, a z tych zmarło 21,140 Obecnie obie te cyfry znacznie zmalały.

× Odnaczenie. Cesarz Franciszek Józef nadał w tych dniach order trysem wybitniejszym muzykom i kompozytorom w w Austrii. Dr. Jan Brahms otrzymał krzyż rycerski orderu Leopolda, Antoni Dworzak order żelaznej korony 3 klasy, zaś były dyrektor towarzystwa muzycznego we Lwowie, Karol Mikuli, krzyż rycerski orderu Franciszka Józefa.

× Niswdzięczni! W Wiedniu i w Berlinie żalą się na to; że „Alliance Israélite Universelle,” której główna siedziba znajduje się w Paryżu, szerzy wśród ludności żydowskiej propagandę francuską. Zbrodni tej dopuszcza się wprowadzaniem do szkół, przez siebie utrzymywanych, w Marokko Salonice, Konstantynopolu, Smyrnie i w innych miastach nad morzem Śródziemnym,

języka francuskiego jako wykładowego. Oburzenie Niemców na „Alliance” jest tem większe, że stowarzyszenie to ma ze składem, pochodzących z Niemiec i Austrii, 75,000 marek dochodu rocznego. Co więcej, zwracają uwagę, że głównym protektorem „Alliance” jest znany baron Hirsch, z Monachium rodem, który nie mogąc otrzymać poddaństwa francuskiego, „kupił” sobie poddaństwo austriackie i majątek zrobił w Niemczech i w Austrii. Ten ostatni fakt jest nieprawdziwym, gdyż baron Hirsch zarobił miliony na budowie kolei w Turcyi.

× 50,000 gorsetów. Na zniesieniu niewolnictwa w Brazylii wybory interes zrobiły tamtejsze fabryki gorsetów. Uwłasnowolnione niewolnice, korzystając z nadanych im praw, a czyniąc zadość swym pragnieniom, zaczęły on masse kupować gorsety. Sprzedano też w Brazylii zaraz w pierwszych dniach, po ogłoszeniu aktu o zniesieniu niewolnictwa 50,000 gorsetów, a kupcy i fabrykanci nie mogą jeszcze zadowolnić licznych klientów. W drodze do Brazylii znajduje się podobno już kilka parowców, wiozących nowe transporta tych „kajdan kobiecych,” pochodzących przeważnie z fabryk niemieckich.

NEKROLOGIA.

† We czwartek, dnia 27-go b. m., jako w dzień imienia ś. p. Władysława Hrubant, b. naczelnika wydziału b. zarządu powiat w Królestwie Polskiem i ś. p. Władysława Hrubant, urzędnika dr. żel. riazko-wiasemskiej, odprawioną będzie w kościele św. Aleksandra, o godzinie 6-iej rano msza św. za spokój ich dusz.

† Ś. p. Karolina Jastrzębska, panna, po długiej a ciężkiej chorobie, dnia 25-go czerwca 1889 r., opatrzona św. Sakramentami, przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 16. Pozostali rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok dnia 27-go czerwca, z kościoła św. Krzyża, o godzinie 6-iej po południu na omentarz Powąskowski. 1394

Z prasy ruskiej.

* W „Nowoje Wremia” czytamy: Rząd przystępuje do zawarcia jeszcze jednego nowego traktatu handlowego z Turcyą. Ze wszystkich podobnych układów, przeprowadzonych w latach ostatnich — nowy ten traktat zasługuje na uwagę szczególną — zarówno ze względu na wyjątkowe prawa, z jakich obecnie korzystamy w Turcyi na mocy kapitulacyji, jako też z powodu geograficznego położenia cesarstwa tureckiego, władającego wychodami z morza Czarnego. Dość też ważne mają znaczenie handlowe nasze stosunki z Turcyą, rozszerzające coraz bardziej swoje granice.

Trzeba mieć nadzieję, że wobec ważności nowego traktatu, każdy z jego artykułów, zostanie bardzo starannie rozpatrzone. W opracowaniu artykułów przyjmą udział: konsul nasz generalny w Konstantynopolu p. Łogowski i urzędnik do szczególnych poruczeń przy ministrze skarbu p. Timiria-ziew; ogólne zaś kierownictwo, jak się samo przez się rozumie, pozostanie przy przedstawicielu naszym na tureckim dworze p. Nelidowie.

Kwestya co do zawarcia z Turcyą nowego układu handlowego, podniesiona została już dawno, ale do ostatnich czasów nie mogło dojść do porozumienia w tej mierze pomiędzy Rosyą a Portą; w chwili obecnej wszystkie przeszkody zostały usunięte i opracowywanie warunków w tych dniach zostanie rozpoczęte.

To ostatnie przedstawia niemało trudności.

Przedewszystkiem warunki, za których opierają się teraźniejsze stosunki nasze handlowe z Turcyą, powiązane są mniej lub więcej z kwestyami politycznymi, powtóre trzeba się spodziewać, że Anglia a bodaj i Austria bardzo silnie przeciwdziałać będą przyjaznemu dla naszych interesów przeprowadzeniu tej sprawy.

Przeciwdziałanie to nie będzie z pewnością jawnem, pomimo to jednakże, znając porządki Porty, niepodobna nie obawiać się szkodliwych wpływów naszych przeciwników, którzy bezwarunkowo korzystają z wielkich w Konstantynopolu wpływów.

Polityczne stosunki z Turcyą, opierają się na kapitulacyach i konwencyi konstantynopolskiej, mamy nadto układy prywatne w przedmiotach niektórych, ale te ostatnie nie wielkie mają znaczenie. Teraz chodzi o to, aby wypracować pewną ogólną całość. Nie dość poznać się z kapitulacyami, aby zrozumieć jak trudno cel ten osiągnąć. Na mocy kapitulacyji zajmujemy w Turcyi stanowisko wyjątkowo uprzywilejowane — korzystamy tam z praw wyjątkowych. Tak np. poddani ruscy w sprawach karnych nie podlegają władzom tureckim, w cywilnych zaś mają obrońców w osobach dragomanów naszych; ruscy nie obowiązani są do płacenia jakichkolwiek prawie podatków, lubo turcy nie zawsze przestrzegają tego warunku; majątkiem pozostałym po zmarłych poddanych ruskich, rozporządzają nasi agenci, handel nie ulega żadnym prawie ograniczeniom, lubo nie obchodzi się bez nadużyć ze strony urzędników tureckich, mamy dalej w Turcyi własną swoją oddzielną pocztę, nareszcie, taryfy celne nie są w ogóle dla nas uciążliwymi.

Pomimo to wszystko atoli, nasze niepolitycznej natury stosunki z Turcyą, są w bardzo wielu wypadkach nie dość jasne, nie dość określone, z kąd znowu wynikają ustawiczne nieporozumienia, jak choćby np. w kwestyach co do poddaństwa. Uregulowanie stosunków wzajemnych za pośrednictwem odpowiedniego traktatu handlowego, leży też w interesie obu stron zarówno.

Traktat wzmiankowany, może bezspornie zapewnić nam niejaki korzyści, ale wszystko tu zależy będzie od zachowania się pełnomocników naszych. W interesie sprawy, pożądanem by było przedewszystkiem, abyśmy nie zapomnieli o tych prawach wyjątkowych, jakieśmy kiedykolwiek zdobyli. Po zatem, odpowiedniość nowych warunków, jakie powinny być zasadą naszych przyszłych stosunków handlowych z Turcyą, całkowicie zależną będzie od stopnia obznajomienia się pełnomocników naszych z warunkami handlu naszego z Turcyą, a także z ekonomicznymi względami naszych okrain południowych i południowo-zachodnich, oraz kraju Zakaspijskiego.

TELEGRAMMY DZIENNIKA DLA WSZYSTKICH.

Otrzymane wczoraj po oddaniu numeru na prasę.

Petersburg, 25 czer. (T. Ag. R.) Projektowane przy reformie instytucyji ziemskich oddanie jurysdykcyi sądów pokoju w miastach powiatowych sądziom śledczym zostało, jak słychać, zaniechane.

Zmiana ta nie nastąpi i instytucya sądziów pokoju będzie utrzymana.

Berlin, 25 czerwca. (Tel. Ag. Pół.) Cesarstwo niemieckie oraz król saski udali się do Stuttgartu, na jubileusz 25-letni króla Karola.

Stuttgardt, 25 czerwca. (Tel. Ag. Pól.) Wczoraj przybył tu Następca tronu Cesarzewicz.

Bern, 25 czerwca. (Tel. Ag. Pól.) Rada narodowa uchwaliła jednomyślnie projekt możliwie prędkiego zaprowadzenia broni małego kalibru, i upoważniła radę związkową do zaciągnięcia pożyczki 16 mil. franków.

Bruksella, 25 czerwca. (Tel. Ag. Pól.) Przybył tu szach perski.

London, 25 czerw. (Tel. Ag. Pól.) Podsekretarz stanu do spraw zagranicznych, Fergusson, oświadczył w izbie gmin, że Rosji nie nadano prawa wyłącznej budowy dróg żelaznych w Persyi, lecz przyrzeczono tylko pierwszeństwo do budowy jednej linii, której kierunek nie jest jeszcze określony, z warunkiem, że towarzystwo ukonstytuuje się najpóźniej w ciągu lat pięciu.

Wiedeń 25 czerwca. (Tel. Agencji Rudolfa Okręta). Prace delegacji wspólnych, jak sądzić można z przygotowań, pójdą bardzo szybko, tak, że obrady ukończą się przed 15-ym lipca. Głównie rozprawy toczyć się będą w komisjach. Na pełnych zebraniach nie są spodziewane większe mowy.

Paryż 25 czerwca. (Tel. Agencji Rudolfa Okręta). „République Française“ nazywa wrażenie mowy tronowej cesarza austriackiego nie bardzo pomyślnem. Ustęp dotyczący Serbii, jest ostrzeżeniem, które łagodzi tylko zmniejszone cyfry kredytów wojskowych.

Wiedeń 25 czerwca. „Fremdenblatt“ zapewnia, że mowa tronowa świadczy, iż istniejący porządek rzeczy nie jest naruszony. Bolesną jest rzeczą, że mimo pokojowych dążeń potrójnego przymierza, zaszły okoliczności, urągające wszelkim międzynarodowym względem. Europa, pomimo chmur na horyzoncie politycznym, nie potrzebuje na razie obawiać się wojny.

London 25 czerwca. Mowa tronowa cesarza Franciszka Józefa wywołała wielkie wrażenie na tutejszej giełdzie. Lord Salisbury zaprzeczył w izbie wyższej pogłosce, jakoby rząd angielski zmierzał do zajęcia Krety.

Paryż 25 czerwca. W Béziers odbył się bankiet bulwarystowski na którym obecni Déroulède i Laisant mieli mowy przeciwko obecnej organizacji Rzeczypospolitej. Po bankiecie przyszło do bójki. Déroulède'a aresztowano, lecz wypuszczono znowu na wolność.

Otrzymane dziś:

Wiedeń 26 czer. (Tel. Ag. Pól.) Kalnoky w komisji budżetowej delegacji austriackiej, przedstawił zarys obecnego położenia politycznego.

Minister oświadczył, że położenie od roku zeszłego nieuległo wprawdzie zmianie, ale też nie awydatniło się nic takiego, coby zdolnym było zaostreżć wzajemne stosunki państw; stosunki rumuńskie nie dają powodu do obaw, pomimo zmiany ministeryum, regencya zaś serbska dała stanowcze zapewnienia co do swych dążeń pokojowych. O Bulgarii hr. Kalnoky nie wspominał wcale. „Fremdenblatt“ powiada, że kwestye

wynikające na półwyspie Bałkańskim, mają względne jedyne znaczenie, że srodek ciężkości obecnej chwili politycznej spoczywa we wzajemnych stosunkach mocarstw wielkich pomiędzy którymi panują po dawnemu jaknajsprecyjnieszsze poglądy na takie kierownictwo polityką Europy, któreby pozwoliło wyjść z niezmiernie zakłamanego położenia.

Z tem wszystkiem twierdzi „Fremdenblatt“ niema przyczyn zmuszających do użycia siły.

— **Książkę do nabożeństwa** wydaną przez J. W. p. t. „Zdrowia Marya“, z przykładami, różnymi modlitwami i nowennami tak do Matki Bożkiej, jak i za dusze zmarłych, ozdobioną 12 obrazkami, nabyć można we wszystkich księgarniach i w naszej redakcyi, w ładnej oprawie za kop. 80. 000

— W ambulatoryum szpitala ś-g-o Duchy, przychodzącym chorym udzielają lekarze bezpłatnej porady w następujących godzinach:

1. Od g. 9 do 11 rano codziennie w chorobach wewnętrznych.
2. Od g. 11 do 12 rano w poniedziałki, środy i piątki w chorobach gardła i krtani.
3. Od g. 12 do 1 codziennie w chorobach kobiecych.
4. Od g. 11 do 12 codziennie w chorobach chirurgicznych.

— Dla powiększenia kompletu w chórze amatorskim, przy kościele Narodzenia Najświętszej Maryi Panny na Lesznie, poszukuje się amaterek i amatorów śpiewu kościelnego. Amatorzy obdarowani głosem, a nieznający nut, mogą korzystać z wykładu takowych we wtorki i piątki, od godz. 8 ej do 10-tej wieczorem, u miejscowego organisty.

— **Wdowiec oficyalista**, pozostający chwilowo bez zajęcia, potrzebuje wnieść zaraz opłatę szkolną za syna, ucznia klasy 1-iej, odznaczającego się moralnem sprawowaniem i celującymi postępami w naukach.

Nie mając na to żadnego funduszu, odnosi się przez nasze pośrednictwo o pomoc do tych wszystkich, co cudzą niedolę odczuć umieją i dobrze czynić potrafią. Adres proszącego ul. Grzybowska Nr. 51, mieszkania Nr. 8. Wiadomość u stróża.

— **Dentysta K. Stember**, Bielańska Nr. 24, róg Długiej. Wprawia zęby sztuczne po ra. 1 kop. 50, leczy, plombuje i reperuje zęby po cenie umiarkowanej. 6395—1365.

— **Adwokat przysięgły Pallbin** Ulica Bracka N. 5. 1389

S Z A R A D A.

przez Leonarda Dobrzelewskiego. z Nowe Radomska.

Ma głos pierwszy, drugi, trzeci, gdy [tę brzydko śpiewa, Druga, czwarta, boli tego, co ją [czasem mięwa. Wszystkie dobrze zrobiona — a przy [niej jarzyna; Bardzo często smakoszom, sarnę [przypomina.

Rozwiązanie Zadania, pomieszczonego w Nr-ze 143. Krew-Werk.

Loterya klasyczna.

W dniu dzisiejszym jako dziesiątym i ostatnim dniu ciągnięcia V-iej klasy 152-iej loteryi klasycznej, główne wygrane padły na następujące numery: Nr. 18760 rs. 4,000 u kol. Kalinow-

skiego w Warszawie. — Nr. 4798 rs. 2,000 u kol. Obniżki w Warszawie. — Nr. 13493 rs. 2,000 u kol. Chorkowskiej w Warszawie. — Nr. 1007 rs. 1,000 u kol. Tomczyckiej w Siedlcach. — Nr. 7590 rs. 1,000 u kol. Mioduszeńskiej w Warszawie. — Nr. 11127 rs. 1,000 u kol. Jaszowskiej w Warszawie. — Nr. 15957 rs. 1,000 u kol. Strzyckiej w Warszawie. — Nr. 17340 rs. 1,000 u kol. Gawyjelko w Warszawie. — Nr. 20557 rs. 1,000 u kol. Jezierskiej w Warszawie. Po rs. 400: Nr. Nr. 895, 9289, 10963, 12418, 15550, 15612, 16849 i 18580.

Dział finansowy, handlowy, przemysłowy i informacyjny.

Ceny zboż a.

- Na placu Witkowskiego dnia 25 b. m. pszenicę płacano:
- Za pszą — — — — —
- białą 5.77—6.00
- wyborową — — — — —
- ordynarną — — — — —
- Za żyto wyborowe 4.05—4.20
- średni — — — — —
- Za jęczmień 3.75—4.50
- Za owies 2.70—3.00
- Za grykę — — — — —

Na stacyi Praga dr. ś. Warsz.-Teresp w dniu 25 b. m. 1889 r. Pszenica wyborowa 100—105 średnia: 93—96, ordynaryjna — — — — — Żyto wyborowe 75—78, średnie 70—74 ordynaryjne — — — — — Jęczmień wyb. 74—80, średni — — — — — ordynaryjny — — — — — Owies wyborowy 75—78, średni 67—74 ordynaryjny 65—73 Wyka — — — — —

Targi zbożowe.

Odesa, 26 czerwca. W dniu dzisiejszym placili tutaj.

Pszenica:	kop. za pud.
sandomierska biała	od 80 do 97
ozima zółta	75 " 97
ozima czarna	75 " 97
ozima besarabska	70 " 95
gryka	72 " 96
Żyto	45 " 84
Owies	45 " 58
Jęczmień	44 " 48

Ceny bez zmiany, usposobienie słabsze.

Libawa, 22-go czerwca. Pogoda: jasna.

Na tutejszym rynku płacano za pud: Żyto stałe, ciężkie (z gwarancją 120 l. hol.) 73 1/2 do 74 kop., lekkie — do — kop. Owies: biały słabo, loco 66—71 kop. wyborowy 72—76 k., lit. od 65 do 68 k., szastany (bez ości) stałej, z wagą 85 f. 73—74 k., z wagą 90 f.: 74—75 kop. czarny słabo, czarno-psary od 65 do 68 kop., czarny 66 1/2—68 kop. Jęczmień stałej, od 60 do 64 kop., wyborowy od 65 do 67 kop., pastewny 60—62 kop.

Pszenica piękna — — — — — średnia — — — — — kopia. Hreczka lekka od 78 do 79 k., z gwarancją wagi 100 l. 84 kop. Groch 71 do 76 kop. Wyka — do — kop., lit. — — — — kop. Fasola biała — — — — kop. Siemie lniane: bez sz., 119—122 k. Makuchy lniane — — — — kop. Otrąb pszenne 48 do 50 kop., żyta 45—50 kop. Konopie — kop. Łuski — — — — kop.

Dowóz w dniu 19 i 20 czerwca wynosił 115 wag. żyta, 4 wag. jęczmienia, 151 wag. owsa, 100 wag. różnych zbóż.

Wrocław, 24-go czerwca. Pszenica biała 159—176 m., zółta 159—175 m. Żyto loco 134—145 m., na dostawę: na czerwiec 147.00; czerwiec-lipiec 147.00 m., wrzesień 149 m.

Jęczmień: 118—147 m. Owies 138—145 m. Groch 125—155 m. Wszystko za 1,000 kg. Olej rzepakowy czerwiec 59.50 m. za 100 kg. Spirytus spokojnie, bez podatku na maj 53.20 m. i 33.40 m. za 100 litrów 100%.

Wiedeń, 23 czerwca. Pszenica: płacano: na wiosnę fl. 7 c. 20, na jesień fl. 7 c. 65. Żyto na wiosnę fl. 6 c. 20 za 100 kg.

Berlin, 24-go czerwca. Pszenica (zółta) czerwiec-lipiec 182.75 m., wrzesień-paźdz. 182.75.

Żyto: czerwiec-lipiec 143.25 m., wrzesień-paźdz. 152.75 m.

Owies: czerwiec 149.75 m. za tonę. Olej rzepiowy maj-paździer. 55.60 m., wrzesień paźdz. 55.20 m.

Nowy-York, 22-go czerwca. Pszenica: czerwoną ozimą loco 85 1/4 c., czerwiec 83 1/2 c., lipiec 83 3/4 c. Kukurydza 42 1/4 c., mąka 3 d. 15 c. za buszel.

Okowita: „Rektyfikacja warszawska“ płaci w tygodniu bieżącym za wiadro 100° obrotu z akcyzą 10.35 rs.

Cena okowity z dnia 25 czerwca. Hurt. skl. wiadr. 888°—841° 273—274 Pojed. szynk. w. 851°—854° 277—278 2°/o z dod.

78% z akcyzą po 9 1/4 o.

Stosunek garnca do wiadra 100°—80 1/2.

Hamburg, 23 czerwca. Spirytus spokojnie notowany za hektolitry włącznie z bezką kontraktową na czerwiec-lipiec 21 m., lipiec-sierpień 21 1/2 m., sierpień-wrzes. 23 m.

Hamburg, 22 czerwca. (Sprawozdanie tygodniowe) Początkowa tendencja rynku spirytusowego była wyczekująca. Senat hiszpański na poniedziałkowym posiedzeniu wieczornem przyjął nareszcie nowe prawo okowiciane; brak więc tylko obecnie ogłoszenia nowego prawa oraz daty, od której obowiązować zacznie, żeby wywóz spirytusu do najważniejszego, jak dotąd, kraju odbierczego przyjął, na skutek zatwierdzonych obecnie ułatwień celnych, dawne rozmiary. Nadesłane w ostatnich tygodniach zlecenia spirytusowe pozostały obecnie wykonane tak dalece, że parowce zabierając ładunki dla Hiszpanii, biorą obecnie znaczne partie spirytusu. Dawne doświadczenie uczy, iż najwięcej wysłać się będzie w końcu lata i w miesiącach jesiennych, wszystkie zaś otrzymane wiadomości każą się spodziewać doskonałego rozwinięcia interesu w tym kierunku. Pod pierwszym wrażeniem tej od tak dawna z utęsknieniem oczekiwanej wiadomości, posiadacze towaru podnieśli swoje żądania, które w pojedynczych wypadkach przyjęte zostały, celem zadośćuczynienia potrzebom spekulacji. Gdy jednak nadeszły z głębi kraju słabsze notowania, spowodowane sprzedażami prowincjonalnemi, oddawcy powrócili do swoich cen dawniejszych. Poważniejszej poprawy cen nie można się spodziewać przedtem, nim wywóz nie wystąpi ze zwiększonymi zapotrzebowaniami, któreby prowadziły do zmniejszenia nagromadzonych zapasów.

Notowano na wywóz: na czerwiec i czerwiec-lipiec 20 1/2, 21, 20 3/4, dziś 21 płacano i żądano, 20 3/4, poszukiwano; na lipiec-sierpień 21 1/2, 21 3/4, 21 1/2 płacano, dziś 21 1/2 żądano, 21 1/4, płacano; na sierpień-wrzesień 22 3/4, 23, 22 3/4, płacano, dziś 23 w żądaniu, 23 3/4 w poszukiwaniu; na wrzesień-październik 23 1/2, 23 1/2 płacano, dziś 23 1/4 w żądaniu i poszukiwaniu; na październik-listopad 23 1/2, 23 3/4, 23 1/2 płacano, dziś 23 1/2 żądano i poszukiwano; na listopad-grudzień 23 1/2 w żądaniu, 23 1/4 w poszukiwaniu; na listopad-maj 1889/90 23 1/2 w żądaniu, 23 1/4 w poszukiwaniu; na kwiecień-maj 1890 23 1/4 płacano, 23 1/2 żądano i 23 1/4 poszukiwano.

Fabryka i Magazyn wyrobów jubilerskich M. MANKIELEWICZA

w GMACHU TEATRU pod Filarami
w WARSZAWIE.

Fabryka wykonywa najwytworniejsze obstalunki w zakresie jubilerstwa, złotnictwa i grawerstwa wchodzące, ku czemu posiada bogaty asortyment wzorów, rysunków i modeli.

Specjalność: Albumy, Teki, Papierošnice i t. p. przedmioty srebrne i pamiątkowe z wszelkimi żadaniami Emblematami artystycznie wykończonemi, fabryka wykonywa podług własnych i powierzonych rysunków.

Magazyn posiada stale na składzie bogaty wybór: Brylantów, Rubinów, Szafirów i Perel nieoprawnych, największy wybór Biżuterii brylantowej i z kolorowemi kamieniami tylko najnowsze modele. Wielki wybór Biżuterii złotej i srebrnej wytwornie wykończonych, oraz najgustowniejsze Papierošnice, Zapalniczki, Flakony do wina i perfum, Ecritoiry, Bombonierki, Ołówki, Puhary, Ramki do fotografii i t. p. przedmioty srebrne.

ZARZĄD

Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej

podaje do publicznej wiadomości, iż na zasadzie §§ 40 i 90 Ogólnej Ustawy dla dróg ruskich, począwszy od dnia 4 (16) września r. b. i dni następnych, o godzinie 10 rano, w magazynie towarów zaległych na st. Praga Nad., sprzedawane będą przez publiczną licytację towary i bagaże, przybyłe na stacye drogi żelaznej Nadwiślańskiej do dnia 1 (13) maja r. b. i przez adresatów nieodebrane.

Wykaz pomienionych przedmiotów codziennie może być przejrzany, w godzinach biurowych, w Wydziale Reklamacyjnym drogi Nadwiślańskiej.

W końcu Zarząd nadmienia, iż towary zakwalifikowano na licytację mogą być przez właścicieli odbierane tylko do dnia 1 (13) września 1889 r.

1373

122 ark. druku. Rok 1-szy wydawnictwa. 122 ark. druku.
Wyszedł z druku pierwszy i dokładny i wyczerpujący

Przewodnik Przemysłowo-Handlowy Cesarstwa Rosyjskiego, Królestwa Polskiego i Warszawy pod tytułem

„INFORMATOR“

Zawierający:

Adresy Przemysłowców, Fabrykantów, Kupców i Rzemieślników w Warszawie, całym Królestwie Polskiem i 50-ciu głównych miastach Rosyi.

Pierwszą, dokładną taryfę domów w Warszawie. 10,800 adresów Obywateli Ziemijskich w Królestwie Polskiem

Dział urzędowy, informacyjny i kalendarzowy.

Tytuły w 4-ch językach.

Skład Główny w Kantorze Administracji Kiosków, Plac Teatralny Nr. 11.

Cena za egzemplarz w ozdobnej oprawie Rs. 4 kop. 50,
z przesyłką pocztową Rs. 5.

Wyszło z druku dzieło p. t.

BAĐANIA Z HISTORYOZOFII

OZĘSO I.

PRAWO RZĄDZĄCE DZIEJAMI LUDZKOŚĆ

przez

Tadeusza Chrzanowskiego.

z dwoma tablicami rysunkowemi podklejonemi na płótnie

Cena egzemplarza rs. 3.

Na można w znaczniejszych księgarniach. Skład Główny w Księgarni G. Belhnera i S. G. W. W. W.

Wydawca: Piotr Noskowski.

Druk Noskowskiego, Mazowiecka Nr. 11.

5894-1272

Fabryka Szkła, Kryształów, Szyb do okien „CZECHY“

POD FIRMĄ

IGNACY HORDLICZKA

Gubernia Siedlecka, powiat Garwoliński
stacya kolei Nadwiślańskiej—Pilawa
posiada w WARSZAWIE:

SKŁAD przy ulicy GRANICZNEJ Nr. 6, zaopatrzony w wielki wybór wyrobów fabrycznych najświeższych fasonów szkła stołowego, jako też wszelkiego rodzaju szkła dla aptek, materyalistów, perfumeryi i t. p. oraz szyb do okien. Skład ten sprzedaje pp. handlującym towary po cenach fabrycznych.

SKŁAD przy ulicy SENATORSKIEJ Nr. 19, specjalna sprzedaż hurtowa i detaliczna szyb lagrowych własnego wyrobu, jako też i z fabryk belgijskich, dostawa lustro i szyb lustrzanych, wielki wybór: szkła stołowego własnej fabrykacji jako też i zagranicznego, serwisów stołowych porcelanowych i fajansowych, majolik i t. p. wyrobów od najskromniejszych do najwykwintniejszych, sprzedawanych po możliwie przystępnych cenach. Wszelkie obstalunki wchodzące w zakres wyrobów szklanych i porcelanowych wykonywa szybko podług wzorów własnych lub dostarczonych.

NA PROWINCYI:

SKŁAD: w Łodzi przy ulicy Nowy Bynek Nr. 240.

„ w Lublinie przy ulicy Krakowskie Przedmieście.

„ w Brześciu Litewskim przy ulicy Skoszejnej

zaopatrzone również w wyroby własnej fabryki, jako też i zagraniczne. Wszelkie obstalunki uskutecznią się punktualnie i po przystępnych cenach.

OGŁOSZENIA DROBNE.

Nauka i wychowanie.

Za pół ceny dla niezamożnych nauka
Zrzesioli podczas wakacji. Szkoła Rzemiosł
dla kobiet Jadwigi Przewośkiej. Niecała 10.
895

Posady i prace.

Potrzebne zdolne papierošnice do
roboty papirosów, do fabryki Tabaczejnej
W. A. Müller w Warszawie. Wolność Nr. 16.
6409-1862

Uczeń do stolarza potrzebny. Ogrodowa
Nr. 13. 1875

Potrzebny jest uczeń do razury zaraz.
Marszałkowska Nr. 148. 1876

Do krawiecczynny potrzebne panny
zdolne, podręczne i do nauki. Granicz-
na 4. 1880

Panny do spódnic i staników mogą zaraz
znaleźć zajęcie za dobrem wynagrodze-
niem. A. Zaborowska, Freta 16.
6535-1891

Osoba uzdolniona do sukienek dziecin-
nych zaraz potrzebna. Złota 41, m. 4.
1893

Potrzebny jest uczeń do zakładu tapi-
cerskiego. Miodowa Nr. 6. 1890

Kupno i Sprzedaż.

Ceny łózek żelaznych w Centralnym Ma-
gazyne pościeli S. Wrotnow-
ski, Czysta 2. Uczniowskie 2,75, dla do-
rosłych 3,25, 4,50, 6, 7,50 i t. p. Masywne
z materacem metalowym dla rozpow-
szczenia po 12,50. Wielki wybór łózek
dziecinnych, kolebek i wózków. 1277

Dywany, wszelkie obicia meblowe fabr.
Zawiercie, wielki wybór. Ochoźniki, kol-
dry „najlepiej kupować“ w Głównym Skła-
dzie Giełżyńskiego. Marszałkowska 187.
29-

1 garnitur czarny, 1 para łózek orze-
chowych, 1 kredens dwudrzwiowy dębo-
wy, w zakładzie stolarskim Władysława Pran-
tla, ulica Nowogrodzka Nr. 18. 767

9201
szkła, 128. Obożna.
szkła, 128. Obożna.
szkła, 128. Obożna.

88
Kopiejeek enoom skarpelki, podroz-
ozob, oby 66. Wybór staników, trykotowych,
„Wanda“ od kop. 30.

Kupuje stare książki księgarnia. Długa
20, wprost Soboru. 1088

Na raty lustra sprzedaje miejscowym
i na prowincyę fabryka Maurycego
Silberberga, Rybarska 8. Proszę uważać na
dokładny adres i na umieszczony w wysta-
wie napis „Na raty“. 1097

„Exclocator“ posiada: tysiące świa-
dectw, cztery nagrody za skuteczność,
oraz: wyłączone przywileje państwowe, herb
Państwa Austriackiego. Ritter — Królewska
39. 1105

Binokle, okulary w wielkim wyborze
najlepszego gatunku, o 25% taniej w
magazynie optycznym Juliana Drehera. Szpi-
talna 6. Niezamożnym od 50 kop. Przyj-
muję reperacje. 1212

Z powodu przeniesienia filii do Głównego
Magazyinu Ubiorów Męskich T. Skul-
skiego, Nowy Świat Nr. 69, są tanio do sprze-
dania: szafy krawieckie, kontuar, całe urzą-
dzenie, szafy do sprzedam. 1855

Z powodu słabości są do sprzedania
cztery warsztaty stolarskie z całym urzą-
dzeniem i z mieszkaniem. Ulica Żelazna № 82.
1357

Sklep spożywczy dobrze procentujący
jest do sprzedania z powodu wyjazdu. Ul.
Bednarska Nr. 21. 1360

Z powodu wyjazdu do sprzedania taniol
kanapka, 4 krzesel, sofa, kozetka, szafa.
Ulica Ślińska Nr. 10, stróż wskaze. 1372

Jest do sprzedania garnitur mebli i sofa
za 25 rs. Mazowiecka 11, m. 34. 1377

Sprzedaje się skromne umeblowanie
3 pokojów kawalerskiego mieszkania, z
fortepianem fabr. Kralla i Seidlera, lanka-
strówka z całym przyborem i t. d. Jerozolim-
ska Nr. 49, mieszkania 10. 1385

Szafa do sukien, konsola, do sprzedania.
Bracka 8, m. 13. 1387

Do sprzedania ogród około 12,000
Dłoki wraz z domem za Wolakiemi ro-
gatkami niedochodzącą prawosławnego cmen-
tarsza, droga na lewo za pałacykiem po pre-
zydencie, Nr. 166, wiadomość u stolarza na
miejscu. 1388

Lokale.

Stolarz poszukuje mieszkania na 4 war-
szaty. Adres złożyć w kantorze Dzien-
nika: „dla Stolarza“. 1382

Do wynajęcia zaraz sklep, 2 pokoje
i kuchnia, zdadne na szynk lub restau-
racyę. Wiadomość Chłodna 55. 1370

Swobody prawdziwej wiejskiej, powie-
strza najzdrowszego doznać można
najawży mieszkanie we wsi Zanecin od ko-
lei Otwook 5 wiorst, jadąc szosą wprost
24 wiorst, — kapiel rzeczna, las bliźutko.
Wiadomość: Żorawia Nr. 15, mieszkania 13,
lub na miejscu. 1345

Doniesienia rozmaite.

Najtańsza w Warszawie fabryka stem-
pli kauczukowych M. Poturaj (Turczyń-
ski). Długa 47, naprzeciw Nalewek. 354